

ΟΙ "ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙ,"

[ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΜΟΡΦΩΝ ΗΡΩΩΝ]

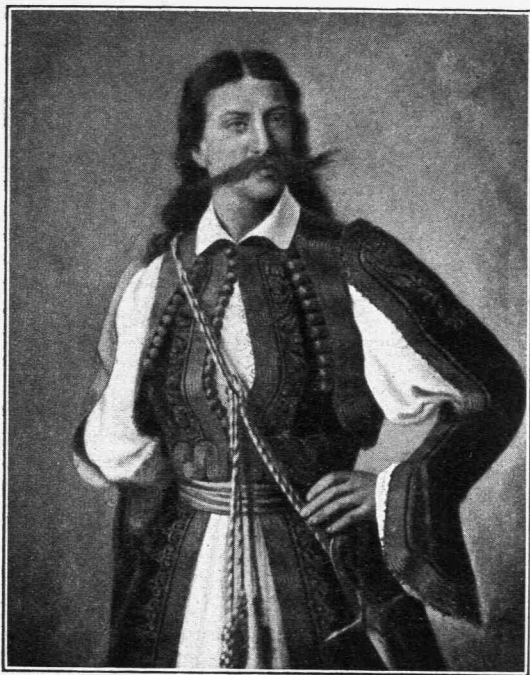
ΕΙΣ τὸν περυσινὸν τόμον τοῦ *Ἡμερολογίου* παρεθέσαμεν τέσσαρας περικαλλεῖς καὶ ἡρωϊκὰς μορφὰς ἐκ τοῦ εἰκονογραφημένου λευκώματος τῶν *Μαυρομιχαλῶν*, τοῦ μεγαλωνύμου οἴκου τῆς Μάνης, οὗ τὰ τέκνα πάντα διέπρεψαν ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας ἐπὶ ἡρωϊσμῶν καὶ αὐτοθυσία, ἐτονίσσαμεν δὲ ὡς ἰδιάζον γνῶρισμα τὸ ἔκπαγλον καὶ ἀγαλαμτῶδες κάλλος, τὸ ὅποσον διέκρινε καὶ διακρίνει ἔτι, οἶονεὶ κατὰ προνόμιον, τοὺς γόνους τῆς εὐκλεοῦς καὶ ἀγλαομόρφου οἰκογενείας.

Ἦδη ἐκ τῆς ἀνεξαντλήτου εἰς ἡρώας καὶ καλλοῦνὰς πινακοθήκης ταύτης τῶν «Μαυρομιχαλῶν» παραθέτομεν χάριν τῶν ἀνὰ τὸ πανελλήνιον ἀναγνώστων τοῦ *Ἡμερολογίου* δύο ἐξόχως ἐνδιαφερούσας φυσιογνωμίας— τὸν Κωνσταντῖνον Μαυρομιχάλην, νεώτερον ἀδελφὸν τοῦ Πετρόμπεη, καὶ Γεώργιον Π. Μαυρομιχάλην υἱὸν τοῦ ἰδίου Πετρόμπεη.

Ὁ πρῶτος, συνετὸς ἐν ταῖς βουλαῖς καὶ ἀτρόμητος εἰς τὸ πῦρ τῶν ἐχθρῶν, συμμετέσχε καὶ διέπρεψεν εἰς τὰς μάχας Βαλτετσίου, Λέρνης, Βέργας, Δήρου, Πολυτσαράθου, κλπ. Πολεμῶν μετὰ δρακὸς ὀλίγων ἀνδρείων ἀπέκρουσεν ἐκ Λέρνης τὰς ἐμπειροπολέμους ὀρδὰς τοῦ Ἰμβραήμ πασᾶ τῆς Αἰγύπτου. Ἀποτελῶν μέλος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κουντουριώτου τῷ 1825 ἐπεδείξατο σύνεσιν καὶ πατριωτισμὸν, μηδέποτε ὀλισθήσας εἰς τὰ σφάλματα ἐκείνης.

Ὁ δεύτερος, ὁ Γεώργιος Κ. Μαυρομιχάλης, ἦτο ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Πετρόμπεη. Διατελῶν παρὰ τῷ Σουλτάνῳ ὀμηρος τοῦ πατρὸς του, Ἠγεμόνος τῆς Μάνης, ἔτυχεν ἐξαιρετικῆς παιδείας ἀναστρεφόμενος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις καὶ ἐν τοῖς ἐπισήμοις οἴκοις τῶν Φαναριωτῶν· ἀμὲν δὲ τῇ ἐκρήξει τῆς ἐπανα-

στάσεως μόλις ἐσώθη φυγαδευθείς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Μάνην, ἔνθα μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν καὶ οἰκείων μετέσχε τοῦ ἀγῶνος, διαπρέψας εἰς τὰς κατὰ τοῦ Δράμλη μάχης ἐν Νεοκάστρῳ, ἐν Βέργα, ἐν Δήρῳ καὶ Πολυαράβῳ. Ἀπετέλεσε μέλος τῆς πρεσβείας τῆς ἀποσταλείσης εἰς Βερώ-

Κωνσταντῖνος Μανρομιχάλης

νην πρὸς ἐξευμένισιν τῶν κατὰ τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος κηρυχθέντων μοναρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Συμμετέσχε δὲ καὶ τῆς πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Καποδιστρίου σχηματισθείσης Κυβερνήσεως.

Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες, οἱ τοιαύτας πρὸς τὴν πατρίδα θυσίας παρασχόντες, ἐπέπρωτο νὰ ὀπλίσωσι τὴν χεῖρα αὐτῶν κατὰ τοῦ ἀνωτάτου τῆς πολιτείας ἄρχοντος, τοῦ ἀειμνήστου Καποδιστρίου. Βεβαίως ἡ ἱστορία θὰ διαλευκάνῃ μίαν ἡμέραν τὰς αἰματηρὰς ταύτας σελίδας τῆς ἱστορίας. Διότι, εἶνε ποτὲ δυνα-

Γεώργιος Π. Μαυρομιχάλης

τὸν νὰ πιστευθῇ ὅτι οἱ δύο οὗτοι λεοντόθυμοι καὶ πατριωτικώ-
πατοι ἄνδρες ἐνεπνεύσθησαν ἐξ ἐνστίκτων κοινῶν κακουργῶν καὶ
ἐμελέτησαν ἀπλῶς ὡς τοιοῦτοι τὸν φόνον τοῦ Κυβερνήτου, ἐνῶ
ἠδύνατο πρὸς τοῦτο νὰ ὀπλίσωσι τὴν χεῖρα ἑκατοντάδων φίλων

των ἀφωσιωμένων ; Συρροή δυσμενῶν περιστάσεων καὶ ἀτμοσφαῖρα παθῶν συνετέλεσαν εἰς τὴν μοιραίαν ἐξέλιξιν τῶν θλιβερῶν ἐκείνων γεγονότων τοῦ Ναυπλίου. Ἡ αὐθίκετος φυλάκισις τοῦ Πετρόμπεη, τοῦ Ἀρχηγέτου καὶ Προστάτου τῆς ἐθνεγερσίας— ὕβρις, ἥτις κατὰ τὰ κρατοῦντα παρὰ τοῖς Μανιάταις ἔθιμα μόνον διὰ θανάτου τιμωρεῖται καὶ ἀποπλύνεται — ἡ ἀπηνῆς κατ' εἰσηγήσεις ἀτυχεῖς καὶ ἐκ παραγνωρίσεως καταδιώξεις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὁ κοχλάζων ἀναβρασμὸς κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ὡς πολιτικοῦ ὄργανου ξένης καὶ κραταιᾶς δυνάμεως, ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας παρασκευαζομένη ἐκστρατεία κατὰ τῆς Ὑδρας, πρωτίστως ὅμως τὸ κορυφωθὲν αἶσθημα τῆς προσωπικῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς τιμωρίας — ὑπῆρξαν τὰ ἐλατήρια τοῦ ὀλεθρίου διαβήματος τῶν δύο τούτων τέκνων τῆς Μάνης καὶ οὐχὶ ἡ ἐξυπηρέτησις ξένων παθῶν, διότι ἦτο ἀδύνατον, ἄνδρες μὲ τοιοῦτον ἀνεπίληπτον παρελθὸν καὶ μὲ ἀληθεῖς θυσίας εἰς τὸ εὐγενὲς εἶδωλον τῆς πατρίδος, νὰ γίνωσι τυφλὰ ὄργανα τῆς κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸ πτερὸν τοῦ καπέλλου

Ἡ μοδίστρα.— Σὰς ὀρκίζομαι, κυρὰ Σιλβέστρα, ὅτι αὐτὸ τὸ πτερὸ σὰς πηγαίνει θανμάσια ! Σὰς κάμνει εἴκοσι χρόνια νεωτέραν ! . . .

Ἡ γρηῃ - Σιλβέστρα, ἀνατιναχθεῖσα ἀπὸ χαρὰν.— Εἴκοσι χρόνια ! Μὴ τότε, σὲ παρκαλῶ, βάλε μου ἀκόμη ἄλλο ἓνα ! . . .